

ВІДГУК

офіційного опонента на дисертаційну роботу Станасюк Наталії Степанівни «Економічне оцінювання та державне управління розвитком промислового потенціалу», яку подано на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук за спеціальністю 08.00.03 – економіка та управління національним господарством

Актуальність теми дисертації та її зв'язок з науковими програмами, планами, темами

Підтримання високих темпів розвитку виробництва та рівня прибутковості промислових підприємств можливі лише за умов ефективного використання промислового потенціалу національної економіки як важливої її первинної ланки. Завдяки цьому можна здійснювати основні економічні процеси, формувати збалансовані виробничо-господарські відносини між суб'єктами господарювання, створювати національний дохід. А поки що наростання деформаційних процесів у промисловому комплексі негативно позначається на економічній безпеці держави та свідчить про відсутність ефективного механізму державного управління розвитком промислового потенціалу як в галузевому, так і в просторовому аспектах, спрямованого на подолання загрозливих тенденцій. Тому ознайомлення з дисертацією Станасюк Н.С., що присвячена вирішенню саме таких завдань, дозволяє констатувати, що робота виконана на актуальну тему, містить наукову новизну, яка полягає у розробленні теоретичних положень, методологічних та прикладних засад здійснення комплексного економічного оцінювання промислового потенціалу та формування концептуальної основи управління його розвитком в умовах становлення інноваційно-орієнтованої моделі економіки.

Тема дисертації повною мірою відповідає основним напрямам науково-дослідних робіт, які проводяться в Національному університеті “Львівська політехніка”. Результати дисертації були використані при виконанні науково-дослідних тем кафедри менеджменту і міжнародного підприємництва, серед яких “Інвестиційно-інноваційне забезпечення розвитку національного господарства та його суб'єктів в умовах дослідження моделі глобалізації” (державний реєстраційний номер 0115U006723); “Розвиток міжнародних економічних відносин в умовах глобалізації та євроінтеграції” (державний реєстраційний номер 0117U001462); кафедри менеджменту персоналу та адміністрування “Прогнозування впливу креативної економіки на молодіжний ринок праці” (державний реєстраційний номер 0118U000411) (акт про використання результатів від 15.05.2018 р.). Матеріали дисертації використані при виконанні науково-дослідної теми відділу соціально-гуманітарного розвитку регіону ДУ “Інститут регіональних досліджень імені М.І. Долишнього НАН України” “Механізм регулювання міграції населення в умовах трансформації регіональних ринків праці” (державний реєстраційний

номер 0116U004032) (довідка про використання результатів від 01.10.2018 р.).

Ступінь обґрунтованості та достовірності наукових положень, висновків і рекомендацій дисертаційної роботи

Ознайомлення зі змістовим наповненням дисертації, автореферату та публікацій автора дає змогу зробити висновок про те, що наукові положення, висновки й рекомендації, сформульовані в дисертаційній роботі, характеризуються належним рівнем обґрунтованості та достовірності. Це аргументовано підтверджується глибоким і критичним аналізуванням фундаментальних наукових праць з проблем розвитку промислового потенціалу, його економічного оцінювання та державного управління. Позитивним є й використання в роботі широкого спектру загальнонаукових і спеціальних методів дослідження, зокрема використано методи: семантичного аналізу, компаративного аналізу, групування, статистичного аналізу, інтегрального оцінювання, прогнозування, факторного аналізу, нечіткого кластерного аналізу, структурно-логічного моделювання, багатфакторного кореляційно-регресійного аналізу, системний, абстрактно-логічний метод.

Здійснено адекватний підбір та аналізування значного масиву офіційного статистичного матеріалу щодо дослідження проблем розвитку промислового потенціалу, його економічного оцінювання та державного управління, зокрема використовувались нормативно-правові документи Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, відповідних міністерств та відомств, дані Державної служби статистики України, матеріали міжнародних рейтингів, наукові доробки вітчизняних і зарубіжних вчених у визначеній площині досліджень, а також аналітичні розрахунки, зроблені автором.

Проведена успішна апробація теоретико-прикладних розробок на міжнародних та всеукраїнських науково-практичних конференціях, їх дискусійне обговорення за результатами виступів на наукових семінарах кафедри менеджменту і міжнародного підприємництва Національного університету «Львівська політехніка», а також результативне впровадження авторських розробок у діяльність вітчизняних суб'єктів господарювання та органів державної влади.

Одержані результати дисертаційної роботи вирізняються з-поміж існуючих розробленням теоретико-методологічних та прикладних засад щодо проведення комплексного економічного оцінювання промислового потенціалу та формування концептуальної основи управління його розвитком в умовах становлення інноваційно-орієнтованої моделі економіки.

Структура та зміст основних положень дисертаційної роботи

Робота складається зі вступу, п'яти розділів, висновків, списку використаних джерел і додатків. Загальний обсяг дисертаційної роботи

становить 556 сторінок, в тому числі основний текст дисертації викладено на 388 сторінках і містить 84 таблиці та 28 рисунків, список використаних джерел із 405 найменувань, 8 додатків.

У першому розділі «Теоретико-методологічні засади дослідження промислового потенціалу» (с. 48-145) автором детально досліджено різні трактування поняття «потенціал» та «промисловий потенціал» (с. 48-58), на основі чого автором запропоновано власне визначення промислового потенціалу (с. 58) та сформовано цільові підходи до формування промислового потенціалу (с. 59, рис. 1.2), узагальнено вплив вибору моделі національної економіки на розвиток промислового потенціалу (с. 63, табл. 1.2) та принципи його формування і розвитку (с. 65, рис. 1.3). Також автором запропоновано загальнотеоретичну модель формування внутрішньої архітектури промислового потенціалу (с. 73, рис. 1.4) та виділення компонентної структури промислового потенціалу з позицій ресурсного, гіпотетичного, системного та результативного підходів (с. 80, табл. 1.4).

У роботі запропоновано поділяти сукупність концептуальних підходів до оцінювання промислового потенціалу на дві групи: статичний підхід та динамічний підхід (с. 84-85, табл.1.5), проаналізовано взаємовплив між компонентами промислового потенціалу з позиції системного підходу (с. 95, табл. 1.7), виокремлено етапи розроблення системи показників оцінювання промислового потенціалу та запропоновано авторську систему показників його оцінювання (с. 105-108), сформовано класифікацію методів оцінювання промислового потенціалу (с. 110, табл. 1.10). Автором також запропоновано модель взаємозв'язку ключових критеріїв, показників і основних етапів комплексного оцінювання промислового потенціалу (с. 114, рис. 1.6) та виокремлено складові державного управління його розвитком (с. 133, рис. 1.9).

У другому розділі «Фактори впливу на розвиток промислового потенціалу» (с. 146-204) на основі аналізу наукових праць автором сформовано традиційну класифікацію факторів розвитку промислового потенціалу (с. 148, табл. 2.1), виділено демографічні та економіко-мотиваційні фактори впливу на розвиток соціально-трудової компоненти промислового потенціалу та розраховано динаміку цих факторів з 2000 до 2016 р. (с. 163, табл. 2.4), темпи їх змін (с. 165, рис. 2.2), проаналізовано динаміку найбільш вагомих факторів впливу на розвиток фінансово-інвестиційної компоненти промислового потенціалу, зокрема досягнення макроекономічної стабільності в державі, сприятливість бізнес-середовища, рівень правопорядку (с. 166, табл. 2.5), динаміку темпів росту (спаду) показників, що відображають фактори впливу на розвиток інноваційної компоненти промислового потенціалу (с. 176, рис. 2.5) тощо. Також автором розраховано прогностні значення показників, які відображають фактори впливу на розвиток промислового потенціалу (с. 178, табл. 2.9).

Для визначення впливу структурних зрушень на розвиток промислового потенціалу запропоновано використовувати показники, які характеризують розвиток його відтворювальних складових:

середньооблікової кількості штатних працівників, валової доданої вартості, капітальних інвестицій, обсягу реалізованої інноваційної продукції (с. 184, табл.2.10) та наведено результати розрахунку темпів зростання (спаду) показників розвитку промислового потенціалу (с. 185, табл. 2.11). Також представлено результати аналізування впливу структурних зрушень на розвиток інноваційної компоненти промислового потенціалу (с. 195-196, табл. 2.16); впливу структурних зрушень у сфері зайнятості, капітальних інвестицій та реалізації продукції на рентабельність операційної діяльності промислових підприємств (с. 198, табл. 2.17).

У третьому розділі «Комплексне економічне оцінювання розвитку промислового потенціалу» (с. 205-261) проаналізовано динаміку показників розвитку промислового потенціалу в національній економіці (с. 206, табл. 3.1), структуру основних засобів за видами промислової діяльності за 2013-2015 рр. (с. 212-213, табл. 3.3), індекси промислової продукції за видами промислової діяльності, які показують спад обсягів виготовлення промислової продукції за досліджуваний період (с. 214-215, табл. 3.4), динаміку показників розвитку соціально-трудова складова промислового потенціалу (с. 216, табл. 3.5) і середньомісячної заробітної плати штатних працівників за видами промислової діяльності (с. 218-219, табл. 3.6) та показників розвитку фінансово-інвестиційної складової промислового потенціалу (с. 221, табл. 3.7). Проведений ґрунтовний аналіз змін секторальної структури капітальних інвестицій свідчить про позитивну тенденцію щодо збільшення частки фінансування переробної промисловості (с. 223-224, табл. 3.8).

Науковий інтерес викликає сформована автором система показників комплексного економічного оцінювання промислового потенціалу за вхідними та вихідними індикаторами в розрізі основних структурних елементів (с. 234-235, табл.3.11) та побудована автором ієрархічна модель структури інтегрального індексу рівня розвитку промислового потенціалу (с. 236, рис. 3.6). Отримані інтегральні показники за вхідними індикаторами по соціально-трудова компоненті промислового потенціалу в секторальному розрізі наведено у табл. 3.12 (с. 238), по виробничо-господарській компоненті відповідно табл. 3.13 (с. 239), по фінансово-інвестиційній компоненті – табл. 3.14 (с. 240), по інноваційній компоненті – табл. 3.15 (с. 241); інтегральні індекси рівня розвитку реалізованого промислового потенціалу – табл. 3.17 (с. 244). Результати комплексного економічного оцінювання рівня розвитку відтворювального та реалізованого промислового потенціалу за основними видами переробної діяльності представлено в табл. 3.22 (с. 253-254).

У четвертому розділі «Просторовий розвиток промислового потенціалу та засади його державного регулювання» (с. 262-339) проведено комплексне економічне оцінювання розвитку промислового потенціалу в розрізі адміністративно-територіальних одиниць - індекси промислової продукції (с. 264, табл.4.1), частку валової доданої вартості видів промислової діяльності (с. 265-266, табл. 4.2), показники розвитку соціально-трудова компоненти промислового потенціалу (с. 270, табл. 4.4), виробничо-господарської

компоненти (с. 271, табл. 4.5), фінансово-інвестиційної компоненти (с. 273, табл. 4.6), інноваційної компоненти (с. 274, табл. 4.7), інтегральні рівні розвитку відтворювального промислового потенціалу (с. 276, табл. 4.8) та реалізованого промислового потенціалу (с. 278, табл. 4.9).

Також автором узагальнено науково-методичні основи формування промислових кластерів (с. 285-288, табл. 4.11) та виокремлено позитивні впливи від запровадження концепції кластерного розвитку промислового потенціалу (с. 298, рис. 4.1). У роботі наведено порівняльну характеристику співпраці університетів та промисловості в Україні та Європі (с. 306-307, табл. 4.13), розроблено модель формування інтелектуально-інноваційних промислових кластерів (с. 309, рис. 4.2), запропоновано показники їх формування (с. 311-313, табл. 4.14). Результати нечіткої кластеризації адміністративно-територіальних одиниць України за показниками розвитку інтелектуальної складової промислового потенціалу представлено в табл.4.15 (с. 314); інноваційної складової – табл.4.16 (с.316); якісна структура кластерів просторової взаємодії інтелектуальної та інноваційної складових – табл.4.19 (с.322).

У п'ятому розділі «Державне управління розвитком промислового потенціалу» (с. 340-411) проаналізовано стратегії, що застосовувалися для розвитку промислового потенціалу світовою спільнотою (с. 346, табл. 5.1), виокремлено стратегічні орієнтири державного управління розвитком промислового потенціалу та вказано соціально-економічні та екологічні наслідки, які очікується отримати від їх реалізації (с. 349-350, табл. 5.2), систематизовано фактори, що сприяють інноваційному розвитку промислового потенціалу в інноваційно-активних країнах (с. 360-361, табл. 5.6) та запропоновано показники оцінювання факторів формування інноваційного середовища в державі (с. 368-369, табл. 5.7). Досить цікавими є розроблена концептуальна модель механізму державного управління збалансованим розвитком промислового потенціалу (с. 378, рис. 5.1) та структурно-логічна модель формування сприятливого макросередовища з метою збалансованого розвитку промислового потенціалу (с. 385, рис. 5.2). Для діагностування роботи механізму автором запропоновано використовувати матричний метод, який дозволить оцінити діяльність органів управління в галузевому та просторовому аспектах в розрізі визначених показників ефективності (с. 391-392, табл. 5.10).

Запропоновані висновки і рекомендації логічно впливають із положень дисертаційної роботи. В межах усіх розділів і підрозділів дисертації простежується логічно послідовне та обґрунтоване вирішення наукової проблеми щодо розроблення теоретико-методологічних та прикладних засад з проведення комплексного економічного оцінювання розвитку промислового потенціалу та формування концептуальної основи його державного управління в умовах становлення інноваційно-орієнтованої моделі економіки.

Ознайомлення зі змістом дисертації та автореферату дало змогу виокремити елементи наукової новизни у сформульованих автором положеннях дисертаційної роботи, серед яких найбільший науковий інтерес становлять такі:

1. В дисертаційній роботі розвинуто понятійно-термінологічний апарат дослідження промислового потенціалу (с. 48-58, 374-376 дисертації; с. 9-10, 23-24 автореферату), зокрема автором запропоновано визначення категорій «промисловий потенціал» та «збалансований розвиток промислового потенціалу», що допоможе керівникам різних ієрархічних рівнів управління зосередити увагу на досягненні збалансованої взаємодії між складовими промислового потенціалу³

2. З метою розширення критеріїв оцінювання його розвитку та прийняття ефективних управлінських рішень на різних рівнях державного управління, розвинуто структурування промислового потенціалу (с. 68-82 дисертації; с. 10-11 автореферату) на основі таких базових понять як «ресурси», «можливість», «система» та «результат».

3. З метою визначення доцільності розвитку певних видів промислової діяльності, збалансованості просторового розвитку промислового потенціалу та формування галузевих, регіональних та національних програм економічного розвитку автором вперше обґрунтовано на умовах полікомпонентності систему індикаторів комплексного економічного оцінювання розвитку промислового потенціалу (с. 101-115 дисертації; с. 11 автореферату), де автор виділяє два види промислового потенціалу: відтворювальний та реалізований.

4. Для регулювання взаємодії між органами державної влади та місцевого самоврядування і врахування особливостей кластерного розвитку національного господарства в дисертаційній роботі розвинуто концептуальні положення державного управління позитивною динамікою промислового потенціалу (с. 115-138 дисертації; с. 12-13 автореферату).

5. В роботі з метою налагодження гармонійної взаємодії ресурсних, суспільних та просторових факторів розвитку промислового потенціалу удосконалено факторну концепцію розвитку промислового потенціалу (с. 152-162 дисертації; с. 13 автореферату), яка розглядає людину як основний центр впливу на процеси в промисловому секторі економіки та передбачає досягнення гармонійного розвитку в трьохвимірній системі координат: «ресурси – людина – простір».

6. Автором, з метою удосконалення галузевої структури промислового потенціалу із урахуванням ефективності структурних трансформацій, розвинуто методологічні положення щодо оцінювання ефективності структурних змін факторів впливу на розвиток промислового потенціалу (с. 179-199 дисертації; с. 14-15 автореферату), які надають можливість встановлення взаємозв'язків макроекономічних чинників і критеріїв ефективності промислового розвитку.

7. Також в дисертації, запропоновано набір важелів державного регулювання просторового розвитку промислового потенціалу (с. 308-328 дисертації; с. 21 автореферату) із врахуванням виділених типів кластерів з метою формування сприятливих умов для розвитку кластеризації промислового сектора економіки.

8. Запропоновано комплекс моделей формування сприятливого інноваційного середовища (с. 363-372 дисертації; с. 23 автореферату), внаслідок побудови яких встановлено, що основними факторами-стимуляторами інноваційного розвитку промислового потенціалу є розвиток ринку праці та екологічна стабільність, що має вагому практичну цінність для реалізації концепції сталого промислового розвитку в державі.

9. З метою досягнення збалансованої взаємодії між відтворювальними складовими потенціалу в галузевому та просторовому аспектах та підвищення ефективності управління розвитком промислового потенціалу автором удосконалено концепцію державного управління розвитком промислового потенціалу (с. 373-403 дисертації; с. 23-24 автореферату), реалізація якої потребує формування ефективного механізму державного управління, здатного збалансувати розвиток промислового потенціалу та розроблення відповідних стратегій розвитку промислового потенціалу.

10. Для підвищення якості управління та збалансування розвитку промислового потенціалу автором розвинуто методологічні положення з оцінювання економічної ефективності механізму державного управління збалансованим розвитком промислового потенціалу (с. 388-392 дисертації; с. 24-25 автореферату), основою якого є отримання максимального соціально-економічного ефекту при поєднанні різних функціональних складових.

11. На основі врахування рівнів розвитку відтворювального та реалізованого потенціалів окремих видів промислової діяльності автором розвинуто теоретико-методологічні положення щодо формування стратегій розвитку промислового потенціалу (с. 395-398 дисертації; с. 26-27 автореферату), що дозволить усунути непродуктивні види промислової діяльності та модернізувати структуру промислового потенціалу.

Значення результатів дослідження

- Основні положення дисертаційної роботи доведено до рівня методичних узагальнень та прикладного інструментарію. Прикладне значення розробок підтверджено їх упровадженням у практичну діяльність органів державної влади та підприємств. Рекомендації автора використовуються у практичній діяльності Комітету з питань промислової політики та підприємництва Верховної ради України (довідка №04-30/14-192/104611 від 17.05.2018 р.); Міністерства економічного розвитку і торгівлі України (довідка №3903-06/44103-07 від 09.10.2018 р.), Департаментом економічної політики Львівської обласної державної адміністрації (довідка № 1-10-1157 від 05.05.2018), а також промисловими підприємствами України: ПрАТ “Львівський локомотиворемонтний завод” (довідка № 055 від

23.10.2017 р.), ТзОВ “Торгово-виробнича фірма “Ніка” (довідка № 5/12-7165 від 25.12.2017 р.), ТзОВ “Сервіс” ПАТ “Стрийський завод ковальсько-пресового обладнання” (довідка №17-55 від 23.02.2018 р.), ППФ “Фаворит АМ” (довідка № 02/04-1 від 02.04.2018 р.), ТОВ “Вент-сервіс” (довідка № 31/1 від 26.03.2018 р.), ТзОВ “Франківської фармацевтичної фабрики” (довідка № 1-25-05 від 22.01.2018 р.). Практичне застосування знайшла обґрунтована на умовах полікомпонентності система індикаторів комплексного економічного оцінювання промислового потенціалу, що базується на формуванні вхідних та вихідних індикаторів за складовими промислового потенціалу. Запропоновано комплекс моделей формування сприятливого інноваційного середовища як результату мультиколінеарного впливу факторів макросередовища з огляду на результативні показники розвитку інноваційної компоненти промислового потенціалу. Сформовано концептуальний базис державного управління розвитком промислового потенціалу та розроблено набір важелів державного регулювання просторового розвитку промислового потенціалу відповідно до типології інтелектуально-інноваційних промислових кластерів і розвинуті методологічні положення з оцінювання економічної ефективності механізму державного управління збалансованим розвитком промислового потенціалу.

Теоретичну цінність мають такі елементи наукової новизни автора, як удосконалений категорійний апарат теорії потенціалів, а саме: представлене авторське тлумачення категорії “промисловий потенціал” та категорії “збалансований розвиток промислового потенціалу”; удосконалена сучасна факторна концепція розвитку промислового потенціалу, що передбачає досягнення гармонійного розвитку в трьохвимірній системі координат: “ресурси – людина – простір”. Удосконалена концепція державного управління розвитком промислового потенціалу, формування якої, базується на досягненні збалансованої взаємодії між відтворювальними складовими потенціалу в галузевому та просторовому аспектах. Розвинуті структурні складові промислового потенціалу, які формуються в процесі його розвитку та розвинуті методологічні положення з оцінювання ефективності структурних змін факторів впливу на розвиток промислового потенціалу.

Ключові теоретико-методологічні та методико-прикладні положення дисертаційної роботи були впроваджені у навчальний процес Національного університету “Львівська політехніка” мають практичне застосування при викладанні дисциплін: “Глобальна економіка” для студентів спеціальності 292 “Міжнародні економічні відносини”; “Адміністрування державно-приватного партнерства у бізнесі” спеціалізації “Бізнес-адміністрування”, “Системний аналіз та прийняття інноваційних рішень” спеціалізації “Управління інноваційною діяльністю” освітньо-кваліфікаційного рівня магістр; “Економіка зарубіжних країн” для студентів спеціальності 292 “Міжнародні економічні відносини”; “Accounting and auditing” для студентів спеціальності 073 “Менеджмент” (довідка №67-01-830 від 07.05.2018).

Повнота відображення наукових положень дисертаційної роботи в опублікованих автором працях

Теоретико-методологічні положення, висновки та методико-практичні рекомендації дисертаційної роботи, що містять визначені елементи наукової новизни, повною мірою знайшли відображення у 51 публікації автора, серед яких: 4 монографії, 23 публікації у наукових фахових виданнях України, з них 8 - у виданнях, що входять до міжнародних наукометричних баз даних, 1 – у науковому періодичному виданні іншої держави, 2 - виданнях України, що включені до міжнародних наукометричних баз даних, 21 – теза доповідей на наукових конференціях. Загальний обсяг публікацій – 39,5 друк. арк., з яких 35,0 друк. арк. належать особисто автору.

Кількість, обсяг і якість друкованих праць надають їх авторові Станасюк Н.С. право публічного захисту дисертаційної роботи.

Дискусійні положення та зауваження до дисертації

Щодо зауважень та положень дискусійного характеру, то можна вказати на таке:

1. Автором наведено концептуальні основи економічного оцінювання промислового потенціалу (с. 86, табл. 1.6), проте недостатньо обґрунтовано на основі чого виокремлено наведені підходи та яка їх практична значущість.
2. В дисертації узагальнено та доповнено класифікацію факторів впливу на розвиток промислового потенціалу (с. 158-161), але не зазначено які саме ознаки класифікації чи типи факторів запропоновано автором.
3. В роботі проаналізовано значний масив статистичних даних, наведено динаміку різних показників розвитку промислового потенціалу. Однак автором розглядається різний діапазон даних по роках, наприклад, динаміка показників розвитку промислового потенціалу в національній економіці наведена за 2007-2015 рр. (с. 206), динаміка показників розвитку виробничо-господарської складової промислового потенціалу за 2000-2015 рр. (с. 209), а структура основних засобів за видами промислової діяльності тільки за 2013-2015 рр. (с. 212-213). Для більшої наочності отриманих розрахунків бажано було б мати однакові періоди для досліджень.
4. У дисертації сформовано цільові підходи до формування промислового потенціалу (рис. 1.2, с. 59), однак автор зазначає, що альтернативний та інституційний підходи можна розглядати як доповнюючі до попередніх (с. 60), хоча графічно це ніяк не відображено.
5. У роботі наведено, але недостатньо обґрунтовано та проаналізовано результати оцінки впливу структурних зрушень на розвиток інноваційної компоненти промислового потенціалу (табл. 2.16, с. 195-196).

6. Автором детально проаналізовано розвиток кластерів у промисловості різних країн світу (с. 292-296), наведено приклади успішного функціонування кластерів в Україні (с. 296-297) та виокремлено позитивні впливи від запровадження концепції кластерного розвитку промислового потенціалу (с. 298, рис. 4.1). Проте зовсім не розглядається можливий негативний вплив кластерного розвитку.
7. Не зрозуміло чому на рис. 4.2 «Модель формування інтелектуально-інноваційних промислових кластерів» (с. 309) автором відображено «суб'єкт господарювання» у трьох елементах рисунку. У даному випадку достатньо було б відобразити його один раз як «суб'єкти господарювання».

Тим не менше, вищезазначені зауваження жодним чином не применшують наукової та практичної цінності результатів дослідження і не впливають на загальну позитивну оцінку дисертаційної роботи.

Відповідність дисертаційної роботи вимогам МОН України

Дисертація Станасюк Н.С. є завершеною науково-дослідною роботою що виконана самостійно автором на високому науково-теоретичному рівні. Дисертація написана гарною українською мовою та оформлена відповідно до положень, норм і правил Міністерства освіти і науки України.

Автореферат за структурою і технічним оформленням відповідає визначеним Міністерством освіти і науки України вимогам. В авторефераті відображено ключові результати дисертаційної роботи та основні наукові здобутки автора. Зміст автореферату є ідентичним змісту основних положень дисертаційної роботи.

Загальний висновок про дисертаційну роботу

Дисертаційна робота Станасюк Н.С. «Економічне оцінювання та державне управління розвитком промислового потенціалу» виконана на високому науково-теоретичному рівні, а одержані автором в процесі дослідження результати характеризуються науковою новизною та мають теоретичну і практичну цінність. У дисертаційній роботі розв'язана актуальна наукова проблема щодо розроблення теоретико-методологічних та прикладних засад з проведення комплексного економічного оцінювання розвитку промислового потенціалу та формування концептуальної основи його державного управління в умовах становлення інноваційно-орієнтованої моделі економіки. Дисертація є завершеною науково-дослідною роботою та відповідає вимогам Міністерства освіти і науки України, які висувуються до робіт на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук, зокрема, пп. 9, 10, 12 «Порядку присудження наукових ступенів», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України №567 від 24 липня 2013р. зі змінами та доповненнями.

Усе вищевикладене дає можливість зробити висновок про те, що автор дисертаційної роботи Станасюк Наталія Степанівна безсумнівно заслуговує присудження наукового ступеня доктора економічних наук за спеціальністю 08.00.03 – економіка та управління національним господарством.

Офіційний опонент,
директор Інституту економіки промисловості НАН України,
доктор економічних наук, професор,
академік Національної академії наук України

Амоша О. І.

Підпис засвідчую

Вчений секретар інституту,
кандидат економічних наук

Солдак М.О